

Životopis – akademik Željko Reiner

Akademik Željko Reiner rođen je u . g. gdje je završio osnovnu školu, Klasičnu gimnaziju i 1976. g. diplomirao na Medicinskom fakultetu. Magistrirao je 1978. g., a 1982. g. i doktorirao u Zagrebu. Specijalizirao je od 1979. do 1983. g. internu medicinu u KBC-u „Sestre milosrdnice” u Zagrebu i u Sveučilišnoj bolnici Eppendorf u Hamburgu, Njemačka. Na postdoktorskom usavršavanju bio je u Oklahoma Cityju, SAD 1984. – 1985. g. Za docenta je izabran 1986. g., a za redovitog profesora Medicinskog fakulteta u Zagrebu izabran je prvi put 1988. g. Od 1997. g. redoviti je profesor interne medicine u trajnom zvanju. Od 2009. g. je i redoviti profesor na Sveučilištu u Rijeci. Dodijeljen mu je naziv „Fellow of the Royal Society of Physicians” – FRCP (London), „Fellow of the European Society of Cardiology” – FESC i „Fellow of the American College of Cardiology” – FACC. Od 1986. do 1995. g. bio je pročelnik Kliničkog odjela Klinike za patofiziologiju KBC-a Zagreb, od 1995. do 2003. g. i od 2011. do 2015. g. bio je predstojnik Klinike za unutrašnje bolesti KBC-a Zagreb. Od 2003. g. pročelnik je Zavoda za metaboličke bolesti KBC-a Zagreb. Od 2004. do 2012. g. bio je ravnatelj KBC-a Zagreb. Na toj se funkciji osobito istaknuo izgradnjom i opremanjem te naše najveće bolnice koja je danas jedan i pol puta veća nego što je bila prije njegova mandata i najsuvremenije je opremljena.

Član je Akademije medicinskih znanosti Hrvatske (AMZH) od 1990. g., a od 2004. do 2012. g. bio je njezin predsjednik. Od 1992. do 2006. g. bio je član suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU), a od 2006. g. je redoviti član HAZU-a – akademik. Voditelj je Odbora za aterosklerozu HAZU-a. Počasni je član Akademije medicinskih nauka Bosne i Hercegovine od 2011. Od 2000. do 2006. g. bio je pročelnik Katedre za internu medicinu Medicinskog fakulteta u Zagrebu. Objavio je 563 znanstvena i stručna rada i prema bazi podataka Google znalac ima više od 65 000 citata. Bio je gost profesor na više sveučilišta u SAD-u i Europi, pozvani predavač na nizu europskih i svjetskih kongresa, član znanstvenih odbora gotovo svih europskih i svjetskih kongresa iz područja ateroskleroze zadnjih 20-ak godina te europskih i svjetskih kardioloških kongresa, a i u nas je organizirao više kongresa i njima predsjedao. Od 1983. g. do danas bio je voditelj više znanstvenoistraživačkih projekata. Član je uredništava više najuglednijih međunarodnih časopisa („Journal of the American College of Cardiology – JACC”, „Nature – Reviews Cardiology”, „Atherosclerosis”, „Nutrition, Metabolism and Cardiovascular Diseases” itd.) te domaćih („Liječnički vjesnik” itd.) i recenzent najpoznatijih svjetskih znanstvenih časopisa („Lancet”, „European Heart Journal”, „Circulation Research”, „Annals of Medicine”, „Fundamental and Clinical Pharmacology”, „European Journal of Preventive Cardiology”, „Cardiovascular Drugs and Therapy” itd.).

U Upravnom odboru Europskog društva za aterosklerozu vodio je koordinaciju nacionalnih društava za aterosklerozu, bio je član Upravnog odbora Europske asocijacije za prevenciju i rehabilitaciju kardiovaskularnih bolesti (EACPR) te predsjednik Odbora za znanost i smjernice EACPR-a, član dvaju najvažnijih odbora – Odbora za smjernice i Odbora za kongrese Europskog kardiološkog društva (ESC), osnivač je i dugogodišnji predsjednik Hrvatskog društva za aterosklerozu, osnivač Hrvatskog društva za hipertenziju, osnivač i bivši dopredsjednik Hrvatskog društva za debljinu, bio je član odbora za izbor novih „fellows” ESC itd. a bio je i glavni tajnik Hrvatskog liječničkog zbora (HLZ). Jedan je od osnivača Hrvatskog katoličkog liječničkog društva 1991. g. Prvi je Hrvat koji je glavni autor nekih ključnih europskih smjernica – Europskih smjernica za liječenje dislipidemija objavljenih 2011. godine te koautor drugog izdanja tih smjernica 2016. g. Koautor je Europskih smjernica za prevenciju kardiovaskularnih

bolesti izdanih 2007. g. te onih izdanih 2012. g. Bio je predsjednik Povjerenstva za lijekove RH od 1992. do 2000. (član Povjerenstva od 2004. do 2008. g.) te predsjednik Povjerenstva za dodjelu naziva primarijus (1998. – 2000. g.). Bio je i predsjednik Europskog odbora za borbu protiv pušenja (2000. – 2002. g.) te član tročlanog međunarodnog komiteta za dodjelu jedne od najvažnijih svjetskih nagrada iz medicine „Leon Bernard Prize”. Kao jedan od najistaknutijih hrvatskih znanstvenika svih vremena prema glasovanju građana Hrvatske dobio je i svoju zvijezdu na pločniku u Ulici slavnih u Opatiji na Slatini.

Od 1995. do 1998. bio je član Izvršnog odbora Svjetske zdravstvene organizacije (WHO) – najvišeg upravljačkog tijela te organizacije kao drugi Hrvat u povijesti i član tročlanog povjerenstva za izmjenu Statuta WHO-a. Od 2012. do 2016. godine bio je jedan od samo šest članova Upravnog odbora Svjetske udruge za aterosklerozu (*International Atherosclerosis Society* – IAS) u kojem je predstavljao čitavu Europu. Za Europsku komisiju bio je recenzent znanstvenih projekata u sklopu FP 6 i FP 7 predloženih za financiranje Europskoj uniji.

Autor je niza poglavlja u tridesetak knjiga i udžbenika objavljenih u inozemstvu i u nas, bio je voditelj više kolegija na dodiplomskom i sedam postdiplomskih studija. Bio je urednik 28 knjiga i priručnika („Farmakoterapijski priručnik”, „Interna medicina” itd.).

Od 2010. do 2018. godine bio je član Savjeta Sveučilišta u Zagrebu.

Od prvih dana sudjelovao je kao dragovoljac u Domovinskom ratu kao član Glavnog sanitetskog stožera u kojem je najprije bio pomoćnik zapovjednika zadužen za edukaciju, a zatim za medicinske kadrove. Odlikovan je brojnim civilnim i vojnim odličjima: Redom kneza Trpimira s ogrlicom i Danicom, Redom bana Jelačića, Redom Danice hrvatske s likom Katarine Zrinske, Redom hrvatskog trolista, Redom hrvatskog pletera, Spomenicom Domovinskog rata, Medaljom Bljesak, Medaljom Oluja, Medaljom Ljeto '95, Spomen-medaljom Vukovar. Pričuvni je pukovnik Hrvatske vojske. Nagrađen je nagradom „Ladislav Rakovac“ HLZ-a te Nagradom grada Zagreba 2010. g., dobitnik je najvišeg priznanja AMZH-a „Laureat” 2012. g., počasni je građanin grada Korčule od 2007. g. Od inozemnih odličja dobio je španjolsko odličje Izabele Katoličke, talijansko odličje Talijanske zvijezde te papinsko odličje Reda vitezova Svetoga groba. Od 1993. do 1998. g. bio je zamjenik ministra zdravstva, a od 1998. do 2000. g. ministar zdravstva RH. Od 2010. do 2015. godine bio je predsjednik Nacionalnog zdravstvenog vijeća RH. Godine 2008. izabran je za člana Odbora za zdravstvo i socijalnu skrb Hrvatskoga sabora, od 2011. do 2012. g. bio je potpredsjednik Odbora za znanost, obrazovanje i kulturu Hrvatskog sabora (danas je član tog Odbora) te član Odbora za međuparlamentarnu suradnju i zamjenik člana Izaslanstva Hrvatskog sabora u Parlamentarnoj dimenziji Srednjoeuropske inicijative. Od 2012. do 2016. g. bio je potpredsjednik Hrvatskog sabora, od 2016. do 2017. predsjednik, a od 2017. g. je ponovno potpredsjednik Hrvatskog sabora, ali i dalje radi na Medicinskom fakultetu i KBC-u Zagreb.

dr. sc. Nina Obuljen Koržinek
ministrica kulture i medija

Radno iskustvo

znanstvena suradnica u Institutu za razvoj i međunarodne odnose u Zagrebu (2000. – 2006.; 2012. do 2016.)
pomoćnica ministra i državna tajnica u Ministarstvu kulture RH, zadužena za područja kulture i medija (2006. – 2011.)
načelnica Odjela za UNESCO u Ministarstvu vanjskih poslova (2000.)
šefica Kabineta ministra, Ministarstvo kulture RH (1998. – 2000.)
savjetnica u Uredu za ravnopravnost spolova, UNESCO, Pariz (1997. – 1998.)
stručna suradnica, Rektorat Sveučilišta u Zagrebu (1992. – 1996.)

Profesionalna karijera

sudjeluje u istraživačkim projektima Odjela za kulturu i komunikacije IRMO-a, u organizaciji međunarodnih skupova, izlaže na brojnim međunarodnim i domaćim znanstvenim konferencijama i seminarima te objavljuje članke u domaćim i stranim časopisima, knjigama i zbornicima na temu kulturnih i medijskih politika
sudjeluje u radu svjetske Mreže za istraživanje i suradnju u kulturnom razvoju CULTURELINK surađuje s raznim kulturnim mrežama, organizacijama i zakladama u Hrvatskoj i svijetu na temama vezanima uz kulturne politike, a posebno kulturnu raznolikost. Samostalno ili kao dio tima radila je na različitim projektima za UNESCO, UNDP, Vijeće Europe, Europsku kulturnu fondaciju, Euroazijsku fondaciju, Europski parlament i sl.
kao gost predavač sudjeluje na dodiplomskim, diplomskim i specijalističkim studijima od prosinca 2012. godine do siječnja 2015. godine obnaša dužnost predsjednice Programskog vijeća HRT-a
od veljače 2015. do listopada 2016. članica je Upravnog odbora Hrvatskog audiovizualnog centra
kao koordinatorica za EU u Ministarstvu kulture RH bila je zadužena za usklađivanje svih poslova vezanih uz pregovore o pristupanju EU (pregovori, usklađivanje zakonodavstva, priprema projekata, procedura i struktura vezano uz EU fondove itd.)
članica pregovaračkog tima za pristupanje Republike Hrvatske EU (voditeljica radnih skupina za poglavlje 26. Obrazovanje i kultura, poglavlje 10. Informacijsko društvo i mediji, te članica radnih skupina za intelektualno vlasništvo, slobodu poslovnog nastana, poreze, tržišno natjecanje, zaštitu okoliša)
voditeljica hrvatskog izaslanstva za pregovore o UNESCO-ovoj Konvenciji o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja (2004. – 2005.); predsjednica Međuvladinog odbora Konvencije 2010. godine
članica Savjetodavnog odbora think-thanka New Pact for Europe (www.newpactforeurope.eu)
članica Ekspertnog tima UNESCO-a za provedbu Konvencije o zaštiti i promicanju raznolikosti kulturnih izričaja
(<http://en.unesco.org/creativity/capacity-building/expert-facility>)

Obrazovanje i osposobljavanje

doktorica društvenih znanosti u znanstvenom polju politologije, Fakultet političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, disertacija „Promjene opsega nacionalnih kulturnih politika pod utjecajem međunarodnih integracijskih procesa“ (2013.)
magistrirala politologiju na Fakultetu političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, smjer Komparativna politika (2004.)
diplomirala francuski jezik i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1996.)
diplomirala violinu na Muzičkoj akademiji (1992.)
završila Diplomatsku akademiju Ministarstva vanjskih poslova (1998.)
osnovnu i srednju školu završila je u Dubrovniku

Nagrade i priznanja

dobitnica visokog odličja francuske vlade za kulturu – Red viteza umjetnosti i književnosti (Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres)
dobitnica godišnje europske nagrade Cultural Policy Research Award za istraživanje kulturnih politika (za istraživanje utjecaja europskih integracija na kulturne politike novih država članica EU)

Jezici

engleski
francuski
talijanski

Životopis akademik Velimir Neidhardt

Akademik Velimir Neidhardt, predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, rođen je 1937. godine u Zagrebu. Na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1967. Stručno i umjetnički usavršava se od 1968. do 1970. u Majstorskoj radionici akademika Drage Galića u kojoj započinje uspješno sudjelovanje na javnim urbanističko-arhitektonskim natjecanjima. Usporedno do 1974. radi u Arhitektonskom birou "Medveščak" u Zagrebu. Uz to, 1972. godine nastavlja studij na Arhitektonskom fakultetu, te će 1978. magistrirati s radom "Razvoj modela u znanstvenoj metodi urbanističkog planiranja". U međuvremenu od 1974. do 1976. boravi u Americi. Nominacijom HAZU dodijeljena mu je stipendija iz fonda "Zlatko i Joyce Baloković", pa akademsku godinu 1974./75. provodi na specijalnom studiju Sveučilišta Harvard u Cambridgeu MA, gdje s trećinom programa sudjeluje i na M.I.T.-u. Sljedeće godine (1975./76.) na usavršavanju je u arhitektonskim atelijerima "Skidmore, Owings & Merrill" u Chicagu. Po povratku u domovinu djeluje u Urbanističkom institutu Hrvatske u Zagrebu. Stvara i primjenjuje URBAN, prvi računalni jezik za potrebe urbanističkog i prostornog planiranja u nas. Godine 1990. na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu doktorira s disertacijom "Antroposocijalni faktor u teorijskom pristupu arhitektonskom i urbanističkom projektiranju". Svojim stvaralaštvom – uz dvjestotinjak idejnih studija, planova i projekata – dobiva više priznanja među kojima su: nagrade "Vladimir Nazor" Ministarstva kulture za najbolja ostvarenja u arhitekturi i urbanizmu 1989. i 1995., te nagrada "Viktor Kovačić" Udruženja hrvatskih arhitekata za najbolje arhitektonsko ostvarenje u 1979. godini. Za izniman doprinos hrvatskoj arhitekturi – za vrijedna ostvarenja koja originalno i kreativno pridonose slici suvremenog Zagreba – 2001. dodijeljena mu je Nagrada Grada Zagreba. Redom Danice Hrvatske s likom Marka Marulića odlikovan je 2009. godine. Na globalnom planu najznačajniji je arhitektonski uspjeh pobjeda na međunarodnom natjecanju za novi putnički terminal Zračne Luke Zagreb 2008. s B. Kinclom i J. Radićem, u kojem je taj hrvatski rad u svim elementima ocijenjen najboljim te osvaja I. nagradu ispred svjetske arhitektonske elite (N. Foster, Z. Hadid i dr.). Autorski projektira i nadzire izgradnju novog terminala koji je otvoren javnosti 2017. godine. Za to ostvarenje dodijeljena je Američka arhitektonska nagrada iste godine. Ostali Neidhardtovi značajni natjecajni projekti nagrađeni su također prvim nagradama i ostvareni kao što su primjerice: Višenamjensko središte (Centar 1) Banja Luke, zatim Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu (sa suautorima), te Poslovna zgrada INA -Trgovine u Zagrebu. Realizirao je i Poslovnu zgradu "Croatia Osiguranja" u Zagrebu. S tridesetpetogodišnjim nastavnim iskustvom u djelovanju na Arhitektonskom fakultetu, u konačnici kao redoviti profesor u trajnom zvanju ističe nerazdvojnost nastave i stvaralaštva, potkrepljujući to djelovanjem u osnivanju strukovne komore arhitekata, te 1996. osnivanjem tvrtke "Neidhardt arhitekti d.o.o.". Znanstvenoistraživačke i stručne radove, njih stotinjak, aktivno objavljuje od 1969. u domaćim i inozemnim časopisima. O njegovu radu proizašlo je isto toliko publiciranih prikaza, te deseci istupa na domaćim i međunarodnim skupovima. U knjizi "Čovjek u prostoru" objavljenoj 1997. postavlja antroposocijalnu metodu projektiranja baziranu na izvodima komplementarnosti znanosti i umjetnosti. Od 1970., s tridesetak nastupa, izlagao je na svim relevantnim grupnim izložbama arhitekture u Hrvatskoj, a i na međunarodnim izložbama, od kojih je najznačajniji XIX. Triennale u Milanu. Samostalno izlaže u Akademijinom Hrvatskome muzeju arhitekture u Zagrebu 2001., uz promociju arhitektonske monografije o njegovu stvaralaštvu. Bibliografija članaka o autoru bilježi sto pedesetak jedinica. Javnim i društvenim radom bavi se u nizu institucija i foruma. Dugogodišnji je zaslužni član, zatim predsjednik Udruženja hrvatskih

arhitekata (1995.-1999.). Zbog iznimnog doprinosa arhitekturi Zagreba promoviran je u Počasnog člana Društva arhitekata Zagreba. Od 1996. godine jest International Associate of The American Institute of Architects. Godine 1980. izabran je za člana suradnika, 1990. za izvanrednog člana, a od 1991. godine redoviti je član – akademik. Od 2011. do 2018. bio je potpredsjednik, a od 2019. predsjednik je Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Voditelj je Kabineta za arhitekturu i urbanizam – Arhiva za likovne umjetnosti, a od 1998. do 2018. predsjedao je Upravnim odborom Zaklade HAZU. S akademikima Miroslavom Begovićem i Antom Vulinom ostvaruje zgradu nove Akademijine knjižnice. Najnovije arhitektonsko djelo, projekt Kongresnog centra s velikom konferencijskom dvoranom za potrebe predsjedanja Republike Hrvatske Vijećem Europske unije (1.1. – 30.6.2020.) izvedeno je 2019. godine u lateralnom dijelu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu.

Godine 2015. postaje dopisni član Slovenske akademije znanosti i umjetnosti, a 2019. redoviti član (fellow) Svjetske akademije umjetnosti i znanosti (World Academy of Art and Science – WAAS) iz SAD-a. Na Arhitektonskom fakultetu kolegij „Zgrade za rad i trgovinu“ zaključuje s 29 video predavanja slobodno dostupnih na You Tube-u, a kao professor emeritus nastavio je na doktorskom studiju s kolegijem Arhitektonsko istraživanje suvremenosti.

Predavanja akademika Velimira Neidhardta – *Arhitektura radnih i komercijalnih prostora:*

Životopis

Ime i prezime:	Vlado Guberac
Podaci o rođenju:	Rođen _____ godine (otac _____ i majka _____) u _____
Sveučilište, fakultet, odjel:	Sveučilište J.J. Strossmayera u Osijeku, Poljoprivredni fakultet u Osijeku, Zavod za bilinogojstvo, Katedra za genetiku, oplem. bilja i sjemenarstvo.
Obrazovanje:	Diplomirao na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku, 09.10.1989. godine. Magistrirao na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku, 05.03.1993. godine. Doktorirao na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku, 30.10.1996. godine.
Znan. područje, polje, grana:	Biotehničke znanosti, Poljoprivreda. Bilinogojstvo.
Uspješnost u studiranju:	1987. god. Priznanje Fakultetskog vijeća za najboljeg studenta generacije. Prosječna ocjena studiranja na dodiplomskom studiju 4,5. Prosječna ocjena studiranja na poslijediplomskom studiju 5,0.
Zaposlenja i dužnosti:	Od 2005.-2013. godine dekan Poljoprivrednog fakulteta u Osijeku. Od 2013.----- član Područnog znanstvenog vijeća za biotehničke znanosti. Od 2009.-2013. godine član Matičnog odbora za biotehničke znanosti. Od 2006.----- voditelj smjera poslijediplomskog doktorskog studija "Oplemenjivanje bilja i sjemenarstvo". Od 2001.-2005. godine prodekan za nastavu. Od 1993. godine zaposlen na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku. Od 1989.-1992. glavni tehnolog u UPI-RO „Ivanjsko polje“ Bosanski Brod.
Izbori u znan.-nastavna zvanja:	Od 1997. godine u zvanju docenta. Od 2000. godine u zvanju izvanrednog profesora. Od 2003. godine u zvanju redovitog profesora. Od 2007. godine u zvanju redovitog profesora (trajno zvanje).
Specijalizacije:	2005. godine studijskiboravakna „University in Hohenheim“, NJEMAČKA. 2004. godine studijskiboravakna „BOKU University“, Vienna, AUSTRIJA. 1997. godine specijalizacija u sjemenskoj kući "SUET-Saatund Erntetechnik GmbH", Eschwege, NJEMAČKA. 1990. godine specijalizacija u "Institut für Landwirtschaftliche und Boden Kultur", Freising-München, NJEMAČKA.
Nastava:	Koordinator je slijedećih obveznih modula: "Oplemenjivanje bilja i sjemenarstvo"-preddiplomski studij Hortikultura, "Sjemenarstvo ratarskih kultura"-diplomski studij Biljna proizvodnja. "Genetski izvori i biodivergentnost"-dipl. studij Oplem. bilja i sjemenarstvo. "Sjemenarstvo"-dipl. studij Oplemenjivanje bilja i sjemenarstvo, "Sjemenarstvo u hortikulturi"-stručni studij Hortikultura, "Metode proizvodnje sjemena"- poslijediplomski doktorski studij Oplemenjivanje bilja i sjemenarstvo. te na diplomskim studijima koordinator izbornih modula: "Agrotehnika u sjemenarstvu ratarskih kultura" i "Gen banke".
Strani jezik:	Engleski i Njemački
Sadašnji istraživački projekti:	Od 2007. godine voditelj projekta "Genotip i stresni učinci u proizvodnji i kvaliteti sjemena pšenice i ječma", projekt br. 079-0259 koji se financira od strane MZOiS.
Znanstveno-istraživački rad:	Od 2003.-2006. god. suradnik na međunarodnom Tempus projektu "Reform of agricultural studies in Croatia" i član Steering Committee-a (predstavnik Poljop. fakulteta u Osijeku, koji je bio partner u projektu). Kontraktor projekta bilo je Sveučilište u Hohenheimu, NJEMAČKA. Od 2002.-2006. godine voditelj projekta „Sjemenarstvo i proizvodnja kukuruza“, projekt MZOiŠ. br. 0079-016. Od 2003.-2004. godine voditelj projekta „Smanjenje troškova u proizvodnji ozime pšenice (<i>T. aestivum</i> L.) sjetvom novopriznatih sorti s različitim normom sjetve“ financiranog od strane županije Osječko-baranjske. Urazdoblju 2000.-2002. godine bio je voditelj projekta broj 079-318 pod nazivom "Sjemenarstvo kukuruza" (MZT).

	<p>Od 2008.-2009. godine voditelj VIP projekta „Sinergija dušika i suše u okolišu i proizvodnji pšenice i ječma“, Ministarstvo poljoprivrede, ribarstva i ruralnog razvoja (MPPRR).</p> <p>Od 1999.-2002. godine suradnik na projektu broj 0079-018 "Oplemenjivanje genetike pšenice" (MZT).</p> <p>U razdoblju 1996.-1999. godine suradnik na projektu "Oplemenjivanje i genetika pšenice" (MZT) pod brojem 079-109.</p>
Objavljeni radovi, udžbenici i skripte:	<p>60 izvornih znanstvenih radova.</p> <p>5 stručnih radova.</p> <p>1 sveučilišni udžbenik.</p> <p>1 interna skripta.</p>
Citiranost:	<p>19 izvornih znanstvenih radova citirano u bazi Current Contents®.</p> <p>73 bibliografska navoda citirana u bazi CAB Abstracts®.</p>
Sudjelovanje na skupovima:	<p>42 bibliografska navoda prezentirana na domaćim skupovima.</p> <p>39 bibliografskih navoda prezentirano na međunarodnim skupovima.</p>
Mentorstva:	<p>Mentor 7 doktorskih radova.</p> <p>Mentor 9 magistarskih radova.</p> <p>Mentor 63 diplomskih rada.</p>
Članstva:	<p>EUCARPIA (Europska udruga oplemenjivača bilja).</p> <p>Hrvatsko oplemenjivačko, sjemenarsko i rasadničarsko društvo.</p> <p>Hrvatsko agronomsko društvo.</p> <p>Nije član nijedne političke stranke.</p>
Ostale vještine:	<p>Vozačke kategorije: A1, A, B, B+E, C1, C1+E, C, C+E, D, D+E, F, G, M.</p> <p>Slikarstvo, gitara.</p>
Narodnost i vjeroispovjest:	..
Bračno stanje:	

U Osijeku 27. svibnja 2013. godine

.....
prof.dr. Vlado Guberac

Prof.dr.sc. Vlado Guberac

OPIS ZNANSTVENOG I STRUČNOG RADA S BIBLIOGRAFIJOM

- Publikacije: 60 izvornih znanstvenih radova
5 stručnih radova
1 sveučilišni udžbenik
1 internu skriptu
- Citiranost: 19 izvornih znanstvenih radova citirano u bazi Current Contents®
73 bibliografska navoda citirana u bazi CAB Abstracts®
- Sudjelovanje
na skupovima: 42 bibliografska navoda prezentirana na domaćim skupovima
39 bibliografskih navoda prezentirano na međunarodnim skupovima
- Mentorstva: Mentor 7 doktorskih radova
Mentor 9 magistarskih radova
Mentor 63 diplomskih rada
- Organizacija međunarodnih i domaćih simpozija:
Predsjednik organizacijskih odbora četirimeđunarodna simpozija i nekoliko domaćih
Član organizacijskih odbora šestmeđunarodnih simpozija i nekoliko domaćih
- Znanstveno-istraživački projekti:
Voditelj četiri znanstveno-istraživačka projekta (MZOiS te MPRRR)
Suradnik i kontraktor na jednom međunarodnom projektu (TEMPUS)
- Rad u stručnim tijelima Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta RH:
Od 2013. godine član Područnog znanstvenog vijeća za biotehničke znanosti
Od 2009.-2013. godine član Matičnog odbora za biotehničke znanosti
- Rad u upravnim tijelima Ministarstva poljoprivrede RH:
Od 2012. godine član Upravnog vijeća Hrvatskog centra za poljoprivredu, hranu i selo
Od 2012. godine član Upravnog vijeća Poljoprivredne savjetodavne službe
- Rad u stručnim tijelima Ministarstva poljoprivrede RH:
Od 2012. godine član Povjerenstva za priznavanje sorti krmnog bilja, žitarica, repa, povrća, krumpira, uljarica i predivog bilja
Od 2012. godine član Povjerenstva za uspostavu Hrvatske agronomске komore
- Rad u tijelima Sveučilišta u Osijeku:
Član Odbora za financijsko poslovanje i proračun Sveučilišta J.J. Strossmayera u Osijeku

Životopis akademik Andelko Akrap

Andelko Akrap rođen je . . . u Zaposlen je kao redoviti profesor u trajnom zvanju na Katedri za demografiju Ekonomskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu te je pročelnik te katedre. Objavio je preko stotinu znanstvenih i stručnih radova i osam knjiga. Sudjelovao je na preko 40 domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova. Odlukom Hrvatskog sabora dobio je Godišnju državnu nagradu za znanost za 2006. Za znanstvena istraživanja iz područja demografije dobio je 2006. i 2011. Nagradu Mijo Mirković. Održao je brojna javna predavanja s demografskom tematikom na tribinama u Hrvatskoj i u inozemstvu. Bio je voditelj i istraživač na više znanstvenoistraživačkih projekata o razvoju stanovništva u Hrvatskoj i činiteljima niskog fertiliteta i fertilitetnoj motivaciji te promjenama u obiteljskim strukturama u 20. stoljeću u Hrvatskoj, čiji su rezultati publicirani u znanstvenim časopisima i knjigama. Objavljeni znanstveni radovi A. Akrapa mogu se svrstati u četiri područja: istraživanja iz područja ekonomske demografije; istraživanja činitelja niskog fertiliteta i fertilitetne motivacije; istraživanja promjena u obiteljskim strukturama u Hrvatskoj tijekom 20. stoljeća; istraživanja u području diferencijalne metodologije vitalne statistike u Hrvatskoj. U znanstvenim radovima razmatra demografske fenomene sa šireg, povijesno-gospodarskog, povijesno-političkog, geografskog i socio-tradicijskog aspekta. Takav pristup omogućuje širinu u analizi diferencijalnih demografskih kretanja i procesa te je iznimno analitički koristan i znanstveno objektivn za istraživanje demografskih procesa u Hrvatskoj u njezinoj posttranzicijskoj etapi razvoja stanovništva koju obilježava jaka depopulacija. U objavljenim knjigama te znanstvenim i stručnim člancima dominira tematika o činiteljima razvoja stanovništva u Hrvatskoj. Radovi imaju značajnu metodološku i aplikativnu vrijednost, jer ukazuju na „kritične“ segmente stanovništva / radne snage, na koje bi mjerama politike radne snage i gospodarske politike valjalo djelovati radi dugoročnog poboljšanja situacije u domeni formiranja obujma i strukture aktivnog stanovništva. Ukupnim znanstvenim i stručnim radom dao je značajan i vrijedan doprinos razvoju demografske znanosti, napose u području temeljite analize demografskih procesa i sastavnica razvoja stanovništva Hrvatske u prošlosti, sadašnjosti i prema predvidivoj budućnosti. Posebno naglašavamo iznimno vrijedan doprinos analizi demografskih fenomena koji utječu na gospodarski i općedruštveni razvoj Hrvatske.

Životopis profesor emeritus Amir Hamzić

Hamzić, Amir, hrvatski fizičar (1947). Diplomirao (1972) na Prirodoslovno-matematičkome fakultetu u Zagrebu, doktorirao (1980) na Sveučilištu u Parizu XI Orsay. Bio zaposlen u Institutu za fiziku Sveučilišta (1973–80) i na Prirodoslovno-matematičkome fakultetu u Zagrebu (1981–2014), redoviti profesor od 1997., dekan (2010–14), profesor emeritus od 2016. Bavi se eksperimentalnim istraživanjima niskotemperaturnih transportnih i magnetskih svojstava, različitih vrsta magnetskog uređenja, eksperimentalnim i teorijskim istraživanjima anomalnog Hallova efekta sustava s teškim fermionima i miješanim valencijama, kvantnog tuneliranja virova magnetskoga toka u slojastim visokotemperaturnim supravodičima, magnetotransportnim svojstvima lančastih organskih vodiča, gigantskim magnetootporom slojastih nanostrukturnih magnetskih superrešetki, reorijentacijom magnetizacije u nanostrukturama induciranom spinski polariziranom strujom te dinamikom gibanja magnetskih domena u nanostrukturnim elementima. Predsjednik Hrvatskog fizikalnog društva (2004–06). Dobitnik Nagrade »Andrija Mohorovičić« (2014).

Životopis prof. dr. sc. Janko Herak

Janko Herak (), fizičar, stručnjak za biofiziku i kemijsku fiziku.

Na Prirodoslovno-matematičkome fakultetu u Zagrebu diplomirao je 1960. te doktorirao 1967. disertacijom ESR ispitivanja interakcije nukleinskih kiselina i njihovih konstituenti s malim paramagnetskim česticama (mentori W. Gordy i M. Paić). U Institutu Ruđer Bošković u Zagrebu radio je od 1960., gdje je 1967–72. bio voditelj Laboratorija za radiovalnu spektroskopiju i 1969–71. pročelnik Odjela za čvrsto stanje. Radeći u Institutu, u Hrvatsku je uveo elektronsku paramagnetsku rezonanciju. Od 1976. bio je redoviti profesor na Farmaceutsko-biokemijskome fakultetu u Zagrebu. Predavao je kolegije Opća fizika, Uvod u biofiziku i Statistika. Bio je predstojnik Odjela za fiziku i matematiku (danas Zavod za biofiziku) 1976–2005. te osnivač studija biofizike na dodiplomskoj razini. Umirovljen je 2005. Bio je gostujući profesor na Sveučilištu Britanske Kolumbije 1973–74., Saarlandskom sveučilištu 1994–98. i Sveučilištu u Oslu 2004–05.

Područja njegova znanstvenog i stručnog interesa su biofizika i kemijska fizika, posebice spektroskopska tehnika kojom se detektiraju paramagnetske čestice (tzv. ESR spektrometrija). Autor je patenta za ESR spektrometar radnoga područja 10 GHz (s V. Galogažom, 1973). Napisao je udžbenike Uvod u biofiziku (1973), Struktura tvari (1980), Struktura, stanja i svojstva tvari (s K. Adamićem, 1987), Fizika (1990) i Osnove kemijske fizike (2001). Bio je predsjednik Hrvatskoga biofizičkog društva 1980–82. i Saveza biofizičkih društava Jugoslavije 1982–84. Dobitnik je Nagrade »Ruđer Bošković« 1973., Godišnje nagrade za popularizaciju i promidžbu znanosti 2008. i Nagrade za životno djelo 2017.

Životopis prof. dr. sc. Branko Jeren

Po završetku elitne XV gimnazije i diplome Elektrotehničkog fakulteta, profesor Jeren, magistrira s radom: „Procesor za digitalno filtriranje“ i doktorira s disertacijom „Jedna metoda sinteze digitalnih filtarskih slogova“ na istom fakultetu. Zapošljava se na našem najkvalitetnijem istraživačkom „Institut R. Bošković“ 1973. godine i radi na razvoju i konstrukciji digitalne elektroničke instrumentacije za upravljanje digitalnim procesima. U periodu 1975-1976 rješava probleme automatizacije i uvođenja računala u nuklearne elektrane, termoelektrane i dispečerske centre. Zapošljava se na Elektrotehničkom fakultetu (danas FER) 1976. godine kao asistent (Zavod za elektroničke sustave i obradu informacija). Postaje docent 1985., izvanredni profesor 1990., redoviti profesor 1997., a redoviti profesor u trajnom zvanju 2002. godine. Po održavanju auditorijskih i laboratorijskih vježbi predaje sedam dodiplomskih i tri postdiplomska predmeta. Bio je voditelj 127 diplomskih, 6 magistarskih i 5 doktorskih radova. Osobno je uveo i razvio predmete „Mjerenje i praćenje procesa“, „Sklopovlje i arhitektura procesa za digitalnu obradu signala“ i „Sustavi za praćenje i vođenje procesa“. Radio je na organizaciji i pripremi ostalih predmeta koje je predavao.

Znanstveni i stručni rad tog perioda karakterizira digitalna obrada signala i rad računalnih sustava za nadzor i upravljanje procesima. Laboratorij za signale i sustave organizira 1986. godine zajedno s profesorom Hrvojem Babićem. Suraduje s gospodarstvom i državnim institucijama i pri tome uvodi mlade suradnike u znanstvenu metodologiju. Na „Sixth International Symposium on Networks, Systems and Signal processing“ Zagreb 1989 je redaktor zbornika i član organizacijskog odbora. Autor je 70 znanstvenih i stručnih radova objavljenih u međunarodnim časopisima, na međunarodnim skupovima i isporučenih domaćim i stranim naručiteljima.

Na FER-u je imao mnogo bitnih aktivnosti povezanih s uvođenjem FER2 programa, predsjedao je Savjetom FER-a i bio predstojnik Zavoda za elektroničke sustave i obradu informacija.

Profesor Jeren je Rektor Sveučilišta u Zagrebu 1998-2002., predsjednik Rektorskog zbora visokih učilišta Republike Hrvatske 1998.-1999. Imao je funkcije u Association of European Universities, predsjednik organizacijskog odbora za European University Association.

Profesor Jeren je bio prvo pomoćnik, zatim zamjenik (1991.-1993.) i konačno ministar znanosti Republike Hrvatske (1993-1995). Bio je savjetnik Predsjednika Republike Hrvatske (1996.-1998.godine) za tu oblast.

Boravio je na Institut für NachrichtenTechnik sveučilišta Erlangen (1980.-1981.; DAAD

Životopis prof. dr. sc. Stipan Jonjić

DATE/PLACE OF BIRTH

3

EDUCATION AND POSITIONS

1968	Elementary School, Vodinci
1968-1971	High School, Sarajevo
1971-1976	M.D., Faculty of Medicine, University of Rijeka
1979-1982	Postgraduate Studies, Faculty of Medicine, University of Rijeka
1979-1986	Research Assistant, Faculty of Medicine, University of Rijeka
1982	M.Sc., University of Rijeka
1982-1983	Research Assistant, Federal Research Center for Virus Diseases, Tübingen
1985	Ph.D., University of Rijeka
1986	Assistant Professor, Department of Physiology and Immunology Faculty of Medicine, University of Rijeka
1986	Federal Research Center for Virus Diseases, Tübingen
1990	Associate Professor, Faculty of Medicine, University of Rijeka
1992	Full Professor, Faculty of Medicine, University of Rijeka
1996	Professor and Chair, Department of Histology and Embryology Faculty of Medicine, University of Rijeka
1997-2007	Professor and Chair, Department of Biology and Medical genetics Faculty of Medicine, University of Mostar
1999-2003	Dean, Faculty of Medicine, University of Rijeka
2006	Chair, Center for Proteomics Faculty of Medicine, University of Rijeka

AWARDS AND HONOURS

1975	University of Rijeka - Student Award for Science
1991	The Award of the City of Rijeka for scientific work
1993	Croatian National Prize for Science "Rudjer Boškovic"
1994	Günther Weitzel Science Award 1994, Tübingen, Germany
1995	Medal of the President of the Republic of Croatia
2000	Yearly Award of the Primorsko-Goranska County for scientific work
2003	The Annual Award of the Croatian Academy of Sciences and Arts
2004	Faculty of Medicine, University of Rijeka – Award for the contribution for the development in dental science and education

2007	Raine Foundation Visiting Professorship at the University of Western Australia
2009	The Award of the Croatian Academy of Medical Sciences
2012	German National Academy of Science – Leopoldina, member
2013	Lifetime Achievement Award in Science of the Republic of Croatia
2017	Lifetime Achievement Award in Science of the City of Rijeka

EDITORIAL BOARDS

Current Immunology Reviews, Editorial Advisory Board
Cellular & Molecular Immunology – Assistant editor-in-chief (2017 – 2020)
European Journal of Immunology (EJI)
Frontiers in Microbial Immunity
Herpesviridae
Microbes and Infections
PlosPathogens – guest editor
Acta Medica Academica

MEMBERSHIPS

1994-2002	The National Scientific Council (Croatia)
2000-2003	The National Council for Higher Education (Croatia)
2000-	American Society for Microbiology
2002-2006	President of the Croatian Immunological Society
2005-	Society for Natural Immunity
2006-2011	EU FP6/ FP7 Programme Committee - Health (Member)
2006-2011	President of the National Board for FP7 projects
2009-	University of Rijeka Board for evaluation of doctoral studies, Chair
2010-	Croatian Science Foundation - Board of Directors
2012-	Institute for Medical Research and Occupational Medicine, Ministry of Science, Education and Sports – Governing Council Member
2013	Chairman of the Science Council, Assistant rector for science, University of Rijeka
2014	Panel member for the panel LS6 – Immunity and Infections in the ERC Starting Grant 2014 evaluation
2015	European Academy of Microbiology
2016 - 2020	Heinrich Pette Institute, Leibniz Institute for Experimental Virology (HPI), Scientific Advisory Board member
2016 -	Panel member for the panel LS6 – Immunity and Infections in the ERC Starting Grant 2016 evaluation

Životopis prof. dr. sc. Stipe Kutleša

Rođen je . . . u . . . Gimnaziju završio u Zagrebu (1974), diplomirao filozofiju (A) i povijesti (B) na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1979) (profesor filozofije i povijesti) te fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1982) (diplomirani inženjer fizike). Magistrirao je na poslijediplomskom studiju "Povijesti i filozofije znanosti" na Interuniverzitetskom centru za poslijediplomske studije u Dubrovniku, Sveučilište u Zagrebu (1986). (magistar društveno-humanističkih znanosti). Doktorirao je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1993) temom "Prirodnofilozofijski pojmovi Ruđera Boškovića" (mentor: prof. dr. sc. Danilo Pejović). Bio je zaposlen na Zavodu za povijest i filozofiju znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (1984-2002). Na Institutu za filozofiju u Zagrebu radi od 2002. gdje je obnašao dužnost ravnatelja (2002-2006). Sudjelovao je u tri znanstvena projekta kao suradnik i bio je voditelj jednog znanstvenog projekta ("Metafizičko utemeljenje znanosti i njezino osamostaljenje od metafizike", 191-1911113-1095). Predaje na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti (prije: Filozofski fakultet Družbe Isusove) (od 1994), Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu (1993-2017), Prirodoslovno-matematičkom fakultet Sveučilišta u Zagrebu (1993/94), Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1996.-1998), Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu (ITK) (od 2009), Hrvatskom katoličkom sveučilištu (od 1915), Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (od 2006). Bio je mentor dvadesetak završnih i diplomskih radova, četiri magisterija i četiri doktorata. Boravio je na "Institute for Advanced Studies", University of Edinburgh (kolovoz – studeni 1999). Sudjelovao je na oko pedeset znanstvenih skupova, objavio je pet i uredio ili priredio deset knjiga. Glavni je urednik *Filozofskog leksikona* (2012), objavio je oko sedamdeset znanstvenih i skoro četrdeset stručnih radova te preko pedeset prikaza. Sudjelovao je u povjerenstvima i radnim tijelima od važnosti za Institut za filozofiju i znanstvenu zajednicu u cjelini (član je Područnog vijeća za humanističke znanosti). Suraduje s Leksikografskim zavodom "Miroslav Krleža" (Hrvatski biografski leksikon, Hrvatska enciklopedija, Filozofski leksikon – glavni urednik), Maticom hrvatskom, Proleksisom, Hrvatskim prirodoslovnim društvom, Tehničkim muzejom (izložba i predavanja) i dr. Pročelnik je Odjela za filozofiju Matice hrvatske (2000-2003, 2014-2018). Član je uredništva časopisa *Filozofska istraživanja*, *Synthesis philosophica*, biblioteke *Filozofska istraživanja* (1995-2004), *Croatian Journal of Philosophy* (2001-04, od 2013), *Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine* (od 2013); član savjeta časopisa *Croatian Journal of Philosophy* (2005- 2012), *Prolegomena* (2002-2007), *Metodički ogledi*, *Hrvatska misao* (od 2007), *Nova prisutnost* (od 2009), *Studia lexicographica* (od 2007), *Mostariensia* (od 2014), *Kolo* (od 2018). Član je Udruge za promicanje filozofije, Odjela za filozofiju Matice hrvatske, Odjela za prirodoslovlje i matematiku Matice hrvatske, Hrvatskog prirodoslovnog društva, Hrvatskog fizikalnog društva, Hrvatskog filozofskog društva. Bio je pročelnik Odjela za filozofiju Matice hrvatske (2000-2003, 2014-2018).

Napredovanja u zvanju i radnom mjestu:

- 1997. znanstveno zvanje znanstveni suradnik
- 2001. znanstveno-nastavno zvanje docent
- 2003. znanstveno zvanje viši znanstveni suradnik
- 2003. znanstveno radno mjesto viši znanstveni suradnik
- 2007. znanstveno-nastavno zvanje izvanredni profesor
- 2010. znanstveno zvanje znanstveni savjetnik
- 2011. znanstveno radno mjesto znanstveni savjetnik – prvi izbor
- 2013. znanstveno-nastavno zvanje redoviti profesor

- 2016. znanstveno radno mjesto znanstveni savjetnik – reizbor
- 2019. znanstveno zvanje znanstveni savjetnik u trajnom zvanju
- 2019. znanstveno radno mjesto znanstveni savjetnik u trajnom zvanju

Životopis prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić redoviti je profesor u trajnom zvanju na Fakultetu elektrotehnike i računarstva Sveučilišta u Zagrebu. Na tom je fakultetu diplomirao, magistrirao i doktorirao.

Od 1973. do 1993. radio je u Elektrotehničkom institutu "Rade Končar" na poslovima istraživanja, razvoja te rukovođenja odjelom, zavodom i sektorom, pritom ostvarujući stalnu nastavnu i istraživačku suradnju s Elektrotehničkim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu (danas FER), prvotno kao honorarni asistent, a potom kao predavač na poslijediplomskom studiju. Stalno je uposlen na FER-u od 1993. Na FER-u i Sveučilištu u Zagrebu obnašao je razne odgovorne dužnosti. Bio je članom ili predsjednikom većeg broja fakultetskih i sveučilišnih odbora i povjerenstava, predstojnik Zavoda za automatiku i računalno inženjerstvo u tri mandata, prodekan za znanost u jednom mandatu, dekan u dva mandata te kandidat za rektora Sveučilišta u Zagrebu. Od prosinca 2015. obnašao je dužnost privremenog ravnatelja novoosnovanog Inovacijskog centra Nikola Tesla (ICENT), a od prosinca 2017. ravnatelj je istog.

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić se u svojem znanstvenom radu, preko 43 godine, bavi istraživanjem, razvojem i projektiranjem sustava automatskoga upravljanja i automatizacije raznih složenih procesa i postrojenja sa značajnim osobnim utjecajem na razvoj tog područja u Republici Hrvatskoj i prepoznatljivim doprinosom u svjetskim okvirima. Njegovo se znanstveno djelovanje može podijeliti na dvije faze: prva se faza odnosi na njegov rad u Elektrotehničkom institutu "Rade Končar", a druga faza na njegov rad na FER-u.

Posebno valja istaknuti njegov rad u prvoj fazi koji se odnosi na istraživanja i razvoj mikroprocesorskih sustava upravljanja koja su bila presudna za uvođenje platformskog sustava digitalne regulacije u tvrtki Končar 80-tih godina prošloga stoljeća.

Za znanstvene je rezultate od tvrtke Končar dobio dvije najznačajnije korporacijske nagrade. Nakon uposlenja na FER-u profesor Perić pokrenuo je opsežnu istraživačku djelatnost naprednih strategija upravljanja složenim tehničkim sustavima. Posebno istaknute rezultate postigao je sa svojim istraživačkim timom (ACT – Advanced Control Team) u području istraživanja tehnika inteligentnog upravljanja i modelskog prediktivnog upravljanja s primjenama u upravljanju složenim energetske i elektromehaničkim sustavima te u procesnoj automatizaciji. Zadnjih je desetak godina profesor Perić posebno usmjerio svoja istraživanja na primjenu naprednih strategija upravljanja i estimacije za povećanje kakvoće rada obnovljivih izvora energije, poglavito vjetroagregata i vjetroelektrana, solarnih elektrana, pohrane energije te mikromreža, te je zajedno sa suradnicima izgradio Laboratorij za sustave obnovljivih izvora energije (LARES), koji po svojim značajkama spada među prepoznatljive laboratorije te namjene u Europi.

Svoja znanstvena postignuća profesor Perić je objavio kao autor ili koautor u znanstvenim časopisima (55 radova kao i u zbornicima radova znanstvenih i stručnih skupova (217 radova). Uz to bio je autor/koautor preko 70 studija ili elaborata. Osim toga, profesor Perić je recenzent za nekoliko međunarodnih časopisa i veliki broj međunarodnih skupova, a redovito je i član programskih odbora većeg broja međunarodnih znanstvenih skupova. Nezaobilazna je uloga profesora Perića u promicanju znanstvene discipline i struke kojom se bavi kroz aktivnosti u brojnim strukovnim udrugama.

Redoviti je član Hrvatske akademije tehničkih znanosti od 1998. Predsjednik je Odbora za suradnju s gospodarstvom i regionalnu suradnju HATZ-a te predsjednik Gospodarskog vijeća HATZ-a.

Životopis akademik Slobodan Vukičević

Akademik Slobodan Vukičević redovni je profesor na Zavodu za anatomiju i kliničku anatomiju i voditelj je Laboratorija za mineralizirana tkiva, Centar za translacijska i klinička istraživanja, Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, te Hrvatskog znanstvenog centra izvrsnosti za regenerativnu medicinu. Osnivač je Genere istraživanja, prve hrvatske biotehnoške kompanije. Usavršavao se u više inozemnih znanstvenih i edukativnih institucija, kao što su Institut za patologiju, Laboratorij za metabolizam i bolesti kostiju (Sveučilište Heidelberg, Njemačka; 1984 – 1985, stipendist Humboldt fondacije), Nacionalni institut za zdravstvo (National Institute of Health, NIH), Odjel za biologiju koštanih stanica i Laboratorij za razvojnu biologiju i anomalije (Bethesda, SAD; 1988 – 1990, stipendist Fogarty fondacije), NIH, Laboratorij za biologiju koštanih stanica (Bethesda, SAD; 1992 – 1994, suvoditelj), Sveučilište Harvard, Laboratorij za sistemsku biomedicinu (Boston, SAD, 2007, 2008), farmaceutska kompanija Pfizer, Inc. (Groton, SAD, 1997, 2002, 2005, 2006).

Osnovao je Laboratorij za mineralizirana tkiva (1986), koji je danas dio Centra za translacijska i klinička istraživanja u medicini Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Suosnivač je Genere istraživanja, prve hrvatske biotehnoške kompanije (2001), Centra za funkcionalnu genomiku Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i KBC Zagreb (2003); Odjela za proteomiku Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, KBC Zagreb i Instituta Ruđer Bošković (2007); te Hrvatskog znanstvenog centra izvrsnosti za regenerativnu medicinu (2015-2024).

Objavio je više od 220 znanstvenih radova i poglavlja u knjigama u znanstvenim časopisima visokog faktora odjeka (vidi Bibliografiju) koji su citirani više od 8300 puta, h-indeks 48 (Web of Knowledge), odnosno 12000 puta, h-indeks 54 (Google Scholar). Inventor je na više od 30 globalnih patenata, te urednik četiri knjige o regeneraciji organa koštanim morfogenetskim proteinima (eng.: bone morphogenetic protein, BMP). Član je ocjenjivačkog odbora za EU Framework Programme for Research and Innovation "HORIZON 2020", u sklopu kojeg je bio predsjedatelj panela Advanced Grants LS7: Diagnostic tools, therapies and public health Europskog vijeća za znanost (ERC) 2015. i 2017. godine.

Trenutno koordinira suradni H2020 projekt „OSTEOproSPINE – Novel Bone Regeneration Drug "Osteogrow": Therapeutic Solution for Lumbar Back Pain – (Europska komisija, HORIZON2020 program, 2017 – 2022, 6 mil. €) u sklopu kojeg se provode klinička istraživanja inovativnog, globalnog lijeka „OSTEOGROW“ u bolesnika sa boli u slabinskoj kralježnici i nogama u suradnji s dvanaest partnera iz pet europskih država (Hrvatska, Austrija, Njemačka, Poljska, Slovenija). Otkriće biokompatibilnog nosača za osteogene proteine temeljenog na ugrušku pune krvi dovelo je do kliničkog testiranja novog lijeka za regeneraciju kosti u sklopu upravo uspješno okončanog projekta kliničkog razvoja patentom zaštićenog lijeka za liječenje defekata kosti "OSTEOGROW" vrijednog 5.683.000 €, financiranog od Europske komisije za znanost (FP7 HEALTH) koja je 2010. godine prvi puta uopće odobrila znanstveno inovativni projekt hrvatskoj instituciji na koordinaciju (Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu). Također je koordinator Hrvatskog znanstvenog centra izvrsnosti za reproduktivnu i regenerativnu medicinu (2,5 mil €) u kojem surađuje više hrvatskih znanstvenih instituta, sveučilišta i farmaceutskih kompanija, a koji je financiran iz regionalnih fondova Europske unije za hrvatske centre izvrsnosti; te vodi projekt Hrvatske zaklade za znanost „BMP6Fe3 – Razvoj novih antitijela koja selektivno inhibiraju izražaj hepcidina u jetri“ (2017 – 2020, 133.000,00 €) koji ima potencijal razvoja biološkog lijeka za terapiju anemije kronične bolesti.

Dobio je više nagrada za postignuća u znanosti, uključujući "Ruđer Bošković" nagradu za znanstvena postignuća u biomedicini (1992); „W.D. Wilson“ stipendiju za posjetu vrsnih stručnjaka južnoafričkim sveučilištima – E. Oppenheimer Memorial Trust (1994); "TOSSE" plenarno

predavanje, 12. CRHUKS skup, Heidelberg, Njemačka (1996); "Anton Šercer" nagradu Akademije medicinskih znanosti Hrvatske za rad objavljen u Journal of Clinical Investigation 102:202-214, 1998. (2000); član EMBO (European Molecular Biology Organization), Heidelberg, Njemačka (2000); nagradu za najbolji koautorski rad objavljen u Acta Orthopaedica Scandinavica (2000); nagradu Grada Zagreba za znanost (2001); „Marshall Urist“ plenarno predavanje, 5th International Conference on BMPs, Nagoya, Japan (2003); počasni predsjedatelj 6th International Conference on BMPs, Lake Tahoe, SAD (2008); „Robert Frank“ plenarno predavanje, IADR/PER Congress 2014, Dubrovnik; redovni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) od 2014. godine; koordinator Hrvatskog znanstvenog centra izvrsnosti za regenerativnu medicinu (2015-2024); predsjedatelj panela LS7–Diagnostic Tools, Therapies and Public Health, ERC Advanced Grant za 2015. i 2017. godinu; priznanje „Neka zvijezde sjaje“ devet hrvatskih zastupnika Europskog parlamenta timu projekta Osteogrow koji je odabran da predstavlja RH u Europskom parlamentu 2018. godine (2017), nagradu za životno djelo za 2019. godinu za doprinos u području biomedicine i zdravstva.

Više od 200 puta bio je pozvani predavač u poznatim svjetskim znanstvenim ustanovama i sveučilištima i predsjedatelj na međunarodnim kongresima. Organizirao je više međunarodnih kongresa, uključujući 1. i 2. europski kongres o koštanim morfogenetskim proteinima u Zagrebu 1998. i 2002. godine, 27. kongres European Calcified Tissue Society (ECTS) 2002. godine u Zagrebu; ECTS tečaj 2006. godine u Dubrovniku, 6. međunarodni kongres o koštanim morfogenetskim proteinima 2006. u Dubrovniku, te 13. međunarodni kongres o koštanim morfogenetskim proteinima koji će se održati u Dubrovniku 2021. Bio je član znanstvenog i/ili organizacijskog odbora više međunarodnih znanstvenih kongresa, uključujući 1st International Conference on BMPs, Baltimore, SAD (1994), 27th European Calcified Tissue Symposium, Tampere, Finska (2000), 3rd International Conference on BMPs, Lake Tahoe, CA, SAD (2000), 4th International Conference on BMPs, Sacramento, CA, SAD (2002), 31st European Symposium on Calcified Tissues, Nica, Francuska (2004), 5th International Conference on BMPs, Nagoya, Japan (2004), 8th International Conference on BMPs, Leuven, Belgija (2010), 10th International Conference on BMPs, Berlin, Njemačka (2014), 11th International Conference on BMPs, Boston, SAD (2016), 12th International Conference on BMPs, Tokyo, Japan (2018).

Predsjednik je Hrvatskog društva za kalcificirana tkiva, te član Svjetske akademije znanosti i umjetnosti (World Academy of Arts and Sciences, WAAS), European Molecular Biology Organization (EMBO), European Calcified Tissue Society (ECTS); American Society of Bone and Mineral Research (ASBMR); American Society for Biochemistry and Molecular Biology (ASBMB); Société Internationale de Chirurgie Orthopédique et de Traumatologie (SICOT); Center for Inquiry Croatia (CFI Croatia); Uredničkog odbora Calcified Tissue International i International Orthopaedics; te International Bone and Mineral Society.

Mentor je 14 magistarskih i 31 doktorske disertacije. Većina znanstvenika koji su educirani u Laboratoriju za mineralizirana tkiva radi u poznatim hrvatskim i inozemnim institucijama, kao što su Cleveland Clinics, SAD (direktor Cleveland fondacije T. Mihaljević), Pfizer Inc, SAD (voditelj toksikoloških studija Č. Bagi), Massachusetts General Hospital, Boston, SAD (nefrolog Petra Šimić), Medicinski fakultet Sveučilišta u Mostaru, Bosna i Hercegovina (akademkinja Lj. Ostojić), Medicinski fakultet Sveučilišta u Rijeci (anatom I. Marić i S. Zoričić), Medicinski fakultet Sveučilišta u Zagrebu (otorinolaringolog V. Katić; plastični kirurg R. Žic; hematolog N. Lang; anatom A. Marušić; predstojnica Kliničkog zavoda za laboratorijsku dijagnostiku D. Rogić; nefrolog N. Bašić; neurolog V. Bašić; bivši ravnatelj KBC Zagreb endokrinolog Z. Giljević; ortopedi N. Čičak i M. Jelić; forenzičar M. Kubat; voditelj Centra za translacijska i klinička istraživanja F. Borovečki; voditelj Odjela za proteomiku L. Grgurević; plastični kirurg K. Bulić; otorinolaringolog M. Grgić; onkolog M. Pastorčić, predstojnik Klinike za unutarnje bolesti KB

Dubrava I. Grgurević; znanstvenici J. Brkljačić, I. Erjavec, V. Kufner, M. Pauk); Klinika za traumatologiju, KBC Sestre Milosrdnice (traumatolog D. Đurđević), i drugi.

Njegovi znanstveni interesi uključuju molekularne mehanizme koštanog cijeljenja; otkriće koštanih i hrskavičnih morfogenih proteina; mehanizme prijenosa signala u osteoblastima i stanicama bubrega; biološku regeneraciju tkiva s posebnim osvrtom na kost, hrskavicu, bubreg i pankreas; osmišljavanje i vođenje kliničkih studija o metaboličkim bolestima kosti i regeneraciji zglobne hrskavice. Kao posljedica dugogodišnjeg istraživanja cijeljenja kosti i usavršavanja u postupcima razvoja novog lijeka sa suradnicima je otkrio novi lijek za regeneraciju kosti koji se trenutno testira u kliničkim istraživanjima u Zagrebu, Beču, Linzu i Gracu u tri indikacije (cijeljenje palčane kosti, visoka osteotomija tibije i posterolateralna fuzija slabinskih kralježaka). To je prvi puta uopće da je konzorcij akademskih institucija uspio razviti lijek, GMP (eng. good manufacturing practice) proizvodnju lijeka, dobiti sve regulatorne dozvole u Europskoj uniji i provesti kliničko testiranje bez licenciranja prava farmaceutskoj industriji. U slučaju pozitivnog ishoda Hrvatska će postati deseta država u svijetu koja može samostalno razviti i klinički testirati originalni inovativni biološki lijek..